

vil der nu snart være Balance, men Muligheden vil være til Stede for Nedgang i Skattebyrden. Med disse Militærudgifter, med saadanne Udgifter til Rentebyrde, som ikke forsvinder, maa Befolkningen sikkert regne med haardt tyngende Skatter gennem mange Aar, vel desværre gennem vor Levetid.

Den højtærede Finansminister fremhævede, at det væsentligste, man kunde foretage sig til at hæve vor Krones Værdi, vilde utvivlsomt være at skaffe Balance i Statsregnskabet. Paa dette Punkt er jeg ganske enig med den højtærede Finansminister. Og derfor nødsages man efter min Mening til at fortsætte med alle rimelige Sparebestrebelse for at bringe vore Udgifter ned. For øvrigt vil jeg i denne Forbindelse nævne, at naar vor Krone stiger i Købeværdi, vil vor Handelsbalance af sig selv blive bedret. Imidlertid vil en Nedgang i Udgifterne alene ikke nytte, man maa utvivlsomt søge ogsaa at forøge Indtægterne og her maa jeg paa ny fremsætte et Par Krav, som jeg har rejst gentagne Gange, idet jeg nemlig mener, at Finansministeren hellere straks end senere maa søge at forøge Indtægtsbudgettet.

For det første maa det kræves, at der skaffes Sikkerhed for, at samtlige Borgere i Landet betaler Skat af deres fulde Indtægt. Jeg ser derfor ikke rettere end, at man ikke længere kan udskyde det Tidspunkt, hvor man stiller alle Landets Borgere ens for Loven ved at indføre Bogholderpligt for Landbruget. Jeg tror, at derved vilde Indtægtsskatterne, ogsaa Formueskatterne, stige. Dette betyder ikke, at jeg mener, at Landbrugerne er større Skatte snydere end andre Mennesker, der gerne vil snyde Staten, naar de kan komme til det; men Forholdet er dette, at medens man har en Kontrol med snart alle andre Menneskers Indtægter, er der ikke den Kontrol med Landbrugernes Indtægter, som vilde være ønskelig ogsaa for Landbruget selv. Jeg kender da ogsaa mange yngre Landmænd, som indser det rigtige i, at Bogholderpligten bliver indført. Man vilde da for øvrigt ogsaa blive fri for Hr. Immanuel Bangs Aar for Aar stadig genkommende Udtalelser, og man vilde være fri ogsaa for at se den lange Række af Automobiles, der holder ned ad Provinsbyernes Gader, naar Landsoverskatteraadet rykker frem.

Jeg vil dernæst pege paa en anden Indtægtskilde, som jeg ved de Herrer lader haant om, men da der jo er Brug ogsaa for de smaa Summer, tror jeg, man skal tage den med; det kan være, den kan

indbringe mere, end dens Modstandere antager. Jeg tænker her paa Beskatningen af Forbrugsforeninger og Andelsselskaber. Jeg fremhæver dette igen, fordi det er et Retfærdighedskrav, og fordi det vil være nødvendigt at faa denne Beskatning gennemført, enten den saa giver lidt eller meget i Statskassen. Jeg beklager, at Spørgsmaalet ikke blev løst, da Skattelovene var til Behandling i Fjor, jeg beklager, at det Parti, der har saa stærk Indflydelse paa Regeringen, her svigtede sit Program, ikke overholdt det Punkt paa dets Program, som krævede, at dette Spørgsmaal skulde bringes til Løsning nu — hvilket Parti jeg tænker paa, det ved de Herrer jo.

Jeg vil i Dag, naar jeg igen fremhæver dette Spørgsmaal, minde om en Udtalelse om den kooperative Bevægelse, som blev vedtaget paa Socialdemokratiets Kongres i Sommer. Man udtalte: „Kongressen anser det for at være Pligt for de organiserede Arbejdere og i øvrigt for enhver socialistisk tænkende Mand og Kvinde at støtte de kooperative Organisationer, hvor saadanne findes, navnlig ved at gøre deres Vareindkøb hos disse og indmelde sig som Medlemmer. Kongressen anbefaler endvidere Oprettelse af kooperative Foretagender, hvor saadanne ikke findes.“ Det er en Genoptagelse af en Resolution, som har været vedtaget før, nu skal den føres frem med Kraft igen, og jeg siger: Vel an, det frie Erhverv frygter ikke Kooperationen, men ønsker og kræver at komme til at arbejde paa lige Fod med den.

Samtidig med, at paa den ene Side Skruen drejes mod det almindelige Erhvervsliv i Byerne af Kooperationen, presses det fra den anden Side af Storkapitalens Sammenslutninger. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremhævede i en Tale i Fjor, at alle Verdens Lande fortrustedes sig, det var en Fortrustning paa alle Leder og Kanter, og det ærede Medlem syntes ikke at være ked deraf, han sagde: der gror jo Spirer op af denne Koncentration, som vi vil værne om. Jeg forstaar meget vel, at det ærede Socialdemokrati vil værne om disse Spirer og benytte den Agitation, som kan drives i Kraft af den store Koncentration. Det ærede Medlem sagde, han troede ikke mere paa de smaa selvstændige Bedrifter. Men vi andre, som stadig haaber paa, at de smaa selvstændige Bedrifter vil blive de mange, og som mener, at det er en større Lykke for vort Land at have de mange Virksomheder end at faa alt koncentreret i Storbefridten, hvad enten det er paa den ene eller den anden Maade, maa ønske de